

Rataj 'ten, który orze pługiem pole'

fot. Piotr Lasota

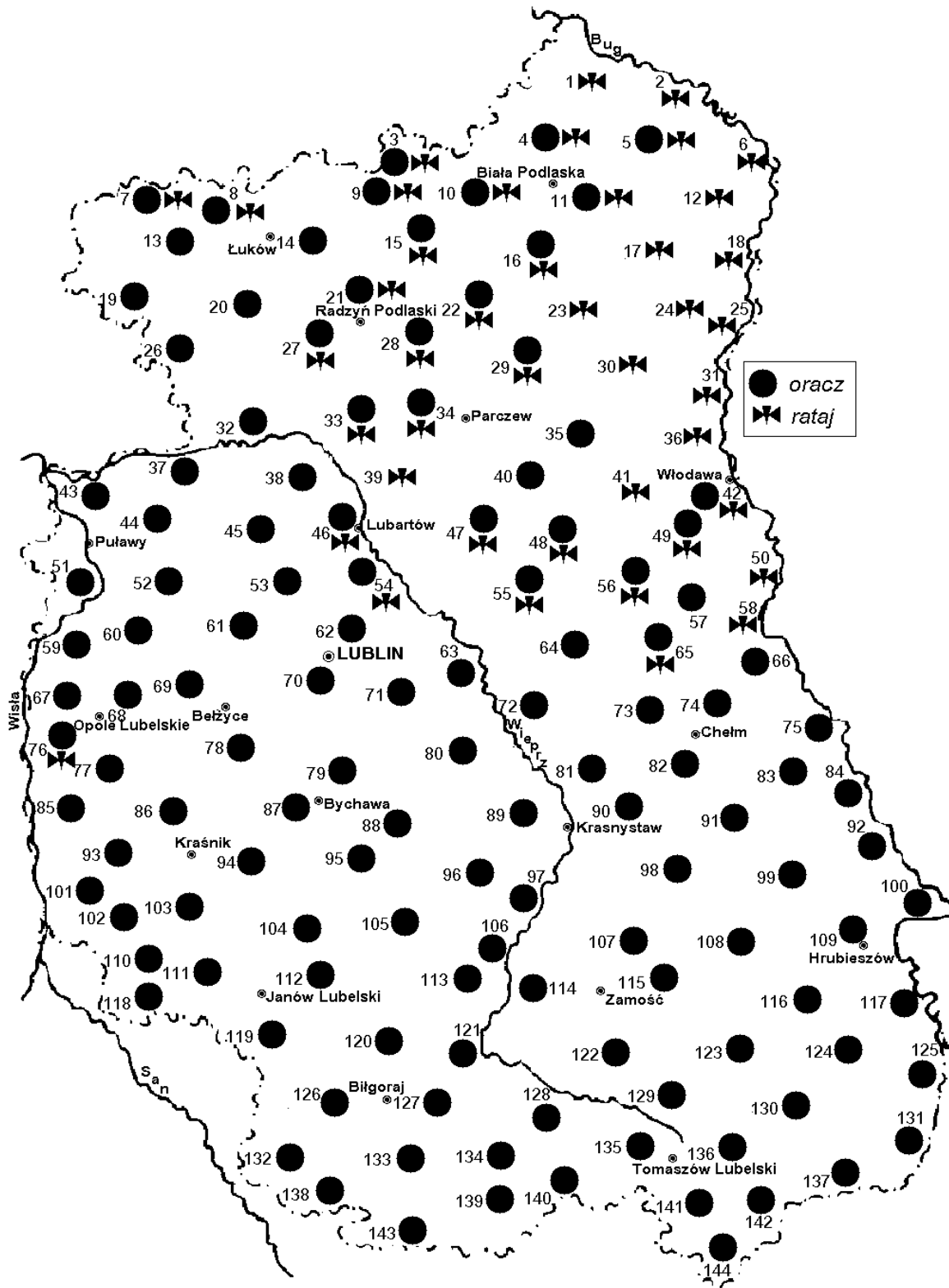
Kiedyś byli łoracze, rataje to nazywali się, a teraz jest traktor, ten taki ciągnik i jak trza to zalorze, ratajów ni trzeba (Branica Radzyńska). Rataje to kiedyś orali, tera to jest chłop co orze, no można oracz puwiedzić, ale i rataj to można puwiedzić, jak chto jeszcze taki zacufany, to pu starymu i rataj bedzie (Żakowola). To co tera jest to więcy oracz sie mówi, a o tym co było dawni to znów ino te rataje orali (Worgule). Jak dobry rataj, to i dobrze orze (Huszczka).

Źródła: PM, KAGL, KAGP, KSGP, PI.

Geografia: Lubelszczyzna północna (zob. mapa 24).

D. lp. *rataja*; D. lm. *ratajów*; wymowa: *rataj*.

Por. *oracz*.

Mapa 24

Halina Pelcowa, *Słownik gwar Lubelszczyzny. Tom I. Rolnictwo: Narzędzia rolnicze. Prace polowe. Zbiór i obróbka zbóż*, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2012.

Projekt realizowany ze środków na naukę w latach 2009-2011 w ramach grantu badawczego MNISW „Słownik gwar Lubelszczyzny” nr N N104 178036. Kierownik projektu: prof. dr hab. Halina Pelc